

извика Савата. Да зарадваме тия бедни деца и тѣхнитѣ родители. Днесъ е Коледа и всѣки трѣбва да се радва. Всѣки отъ васъ има пари отъ сурвакане и коледуване. Ето отъ мене десетъ лева! — и момчето сложи паритѣ въ шапката си. Заредиха се да спущатъ и другитѣ. Събраха се 90 лв. Савата ги раздѣли по равно на тритѣ бедни деца.

Екна отново весело „ура“. Викаха и новитѣ бедни другарчета.

— А сега искамъ три шейни! — каза снѣжниятъ царь и прѣвѣ отстѣпи своята.

Той и още двама негови другари взеха да носятъ котленцата и гърнетата. Беднитѣ деца се качиха на шейнитѣ и се понесоха изъ хълма заедно съ веселата дружина. Като се спустнаха долу, тѣ продължиха да пжтуватъ заедно, предвождани отъ снѣжния царь. Предъ входа на казарма тѣ се раздѣлиха съ весело „ура“.

Хр. Спасовски

СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ

Въ Котелъ. Върнахъ се въ Котелъ. Но тука заварихъ друга беда. Докато се бавя въ Цариградъ, роднитѣ ми влѣзли у дома и разграбили цѣлата ми покжщина.

Следъ нѣкое време дойдоха въ Котелъ съдружницитѣ и заимодавцитѣ на чича: искаха да продадатъ покжщината ми срещу дълга. И, като не намѣриха нищо, помислиха, че азъ съмъ я изпокрилъ. Напраздно се оправдавахъ. Тѣ ме обадиха на сждията, и той заповѣда да ме биятъ на фалага. Намѣси се градскиятъ кметъ и ме спаси отъ бой. Той свидетелствува, че роднитѣ ми сж изпокрали нѣщата.

Тогава сждията заповѣда да ме вържатъ съ желѣзни вериги и да ме затворятъ. Стояхъ три дни затворенъ.